

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1202/2015
26.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.М., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката С.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 4/2013 од 24.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 559/15 од 07.10.2015. године, у седници већа одржаној 26.01.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 4/2013 од 24.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 559/15 од 07.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 4/2013 од 24.04.2015. године, између осталих, окривљени А.М. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 3. у вези става 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 08.11.2012. до 06.02.2013. године.

Окривљени су обавезани да солидарно оштећеном привредном друштву „А. е. к.“ ДОО Ш. накнаде имовинско-правни захтев, као у изреци пресуде те су обавезани да суду накнаде трошкове паушала, као у изреци пресуде, те да пуномоћнику оштећеног солидарно накнаде трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 559/15 од 07.10.2015. године одбијене су, као неосноване, жалбе браниоца окривљеног М.Ј. и окривљеног А.М., и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу К 4/2013 од 24.04.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног А.М., адвокат С.Ј., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона, одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се, без нумеричког означавања, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, наводима да је оптужба прекорачена јер је првостепеном пресудом повређен објективни идентитет оптужбе тиме што је уместо речи „обијањем“ како је то наведено у диспозитиву оптужног акта, у изреци пресуде наведено „проваљивање“.

Врховни касациони суд ове наводе у захтеву браниоца окривљеног оцењује као неосноване, пре свега имајући у виду да је првостепени суд у складу са чињеничним стањем утврђеним у законито спроведеном поступку на главном претресу прецизирао изреку првостепене пресуде, за шта има законска овлашћења, а затим и чињеницу да су радње извршења предметног кривичног дела алтернативно прописане, па је суд само утврдио тачан облик радње кривичног дела из чл. 204. став 3. у вези става 1. тачка 1. КЗ не излазећи из оквира објективног идентитета оптужбе, те су супротни наводи у захтеву, да је првостепеном пресудом оптужба прекорачена оцењени као неосновани. Ове наводе, из захтева, бранилац окривљеног А.М. је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су исти неосновани, које разлоге Врховни касациони суд, дате на страни 4 другостепене пресуде у свему прихвата као довољне, јасне и аргументоване, те на њих упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Поред тога, захтевом браниоца окривљеног се указује да су неприхватљиви разлози из којих првостепени и другостепени суд не прихватају одбрану окривљеног А.М. чиме се указује на оцену изведених доказа односно на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и одредбу члана 440. ЗКП, те се указује да је изрека побијане пресуде противречна разлозима пресуде и образложењу пресуде, чиме се суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Међутим, како наведене одредбе чланом 485. став 4. ЗКП нису прописане као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, о њима Врховни касациони суд није мериторно одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.